

het till att åtnjuta det Goda Herren skickar oss, skola finna Oss nöjda och sälla. Ofta se vi också att då det synes som mörkast och vi äro färdiga att öfvergifva allt hopp, så klarnar det och Herren förer oss ifrån sorg och, bekymmer till glädje ifrån fattigdom till rikedom o. s. v.

Jag har under den tid jag vandrat i verlden alltid funnit det vara bäst att uti, alt förtrösta på Honom och jag har äfven funnit Honom alltid lika God lika Nådig och Kärleksfull. O! måtte jag då äfven nu kunna göra det; måtte jag äfven nu i detta viktiga förehafvande finna Honom sådan.

Anno har bedt mig för B(ro)r omnemna en sak som Hon i sitt bref till Bror glömde att omtala. Friherrinnan Stromberg har en Systerson i Här- 10
mä, en liflig och fixer pojke. Modren som är en Torpare Enka har intet att uppehålla hvarken sig eller gossen, derföre vore deras begäran det B(ro)r ville åtaga sig besväret med att i H(elsing)fors skaffa plats åt denna knap, såsom Betjent eller annan löpar pojke hos någon i staden. Hans ålder kommer jag ej bestämt ihåg, men åtminstone är han 11 eller 12 år.

Om detta skulle lyckas B(ro)r vore det för dem en värlig välgärning.

Föräldrarne och andra bekanta hälsar B(ro)r, äfven jag förenar mig i samma hälsning och förblifver städse med sann Högaktning

Högtärade Brors! 20
Ödmjuk(aste) tj(ena)re
O. v. Essen

Kimo d:n 13 Julii 1835.

170 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 13.VIII 1835

HUB, JVS handskriftssamling

Kimo d. 13:de Augusti 1835

Goda Älskade Janne!

För en timme sedan kom jag till Bruket med Mamma, och denna resa är just ej för mig så utan wigt. Ja stora förändringar hafva tilldragit sig sedan vi sist såg hvarandra, och mycket mycket som vi aldrig kunnat ana. Jag will dock nu först taga ett annat ämne: Du har ej fägnat mig med en rad sedan vi Skilldess hvilket ofta oroat mig vi wet ju ej om Du lefver eller är frisk. Nog vet jag att Din tid är upptagen af angelägnare affäirer, men nog kan dett ändå ibland ges en stund till detta ändamål, men ändå söta Janne 40
vill jag ej förebrå Dig någont ty Du har Skäl att göra dett åt mig, som så sällan skrifvit Men om jag vetat mig så Länge få wäntta på bref af Dig så hade jag säkert redan Länge sedan skrifvit. i början af Julii var jag ochså rest till Bruket med Otto och hvar på samma resa till Herlins och dröide, där 1 wecka sedan afhämtade Otto mig igen och då dröde jag här på andra weckan och hjälpte Faster Essen med sömm ty Hon hade så bråttom att laga ut Calle. Men nu är jag åter här för att jöra en Länre resa nämligen ända till Malax, för att följa min Älskade Otto som nu tänker lemna mig för en lång tid. ser du söta Janne därför huru Gud ochså nu visat sin Faderliga omsorg häruti. Capitain Björkenheim har nu Erbjudit Otto 50
plats i Wuojoki, *Hvilken* Han ock antagit, den är nu mycket förmånlig och vi kunna således där mycket väl slå oss ut. Inkomsterne äro dubbelt emot här och dessutom har Han ännu Låft Otto föda kor samt flere andra goda förmåner. Wi hafva således den största ordsak att tacka Gud för denna *nåd*. hur mycket nöjdare är jag nu ej, än som, om jag kommit att bli

i stora världens buller och blifvit förenad med någon annan, och alltid måst sakna min Otto, dett är därför Altid dett bästa som Herren låter hända att jag allenast kunde wara rätt, Ödmjuk och tacksam emot Försynen för denna Hans Outgrundeliga stora nåd. och om Du wiste hur Innerligt god och beskidlig man jag får, kunde jag allenast Jöra Honom rett Lycklig. Ja mitt hjerta borde Öfverflöda af idel tacksägelser till Gud. Men Söta Janne nu kommer ej min Otto hem föän i nästa Sommar och då för att fira vårt Bröllåp sedan skall ochså jag följa Honom tillbaka. Du kan Häraf finna att jag får et långt år. om jag hälst fått behålla Honom öfver Julen, men äfven dett torde och måste hafva sin goda sida, wist är dett bra påkåstande för mig täncka på den långa tiden. dock med Guds hjälp skall äfven den gå. Jag får dessutom nu så bråttom med Spåna och Wäfningar så att dett ändå blir äfven häruti betre. i dag redan far vi till Malax: Calle, Otto, Faster Reuter, Fröken Eva Essen, och jag. Pappa är hemma Han bad mig Hälsa Dig. Mamma beder dett samma. Albert kan Du wäl jngalunda ännu, taga till H(elsing)fors. Jag har nu Prenttadt med Honom sedan jag kom hem, och ännu will Han ej kunna säga rent Jnnan-till. Utan läsningen vet jag ej hur dett skall gå med, ty han har så trögt att fatta, och efter några timmars förlåpp, har Han redan Glömt bort dett Han nyss lärt. där Hemma Låfvar Åkrarne en rik Skörd och om Gud bevarar oss ännu någån wecka för fråsst, så äro Åkrarne utan fara, efter hvad Folket tror.

August lærer knapt komma hem i höst, om de bara får Fragt ifrån Crostadt. Jag har också nu skrifvit Tante B(erg)bom. hälsa Du och Henne samt de andra tusenfalt. din bok som du gaf mig återsänder jag med Calle. Jag fick redan i fjol utaf Tante B(erg)bom en sådan, dett är af *Runebergs digter*. Jag ämnade att nu med Calle Skrifva et mera omständeligt bref till dig, men då Ottos resa blef så hasstigt besluten så har jag dessa dagar haft en sådan brådska med att ty åt Honom ty Faster Essen hann ej med alt. Lef wäl Söta Janne och Skrif nu oftare dett blir hädan effter min enda Glädje att få bref.

Må nu wäl och hälsa alla mina bekantta som wilja emottaga mina hälsningar Gud ware hos Dig, beder Din Tillgifna Syster

Anna,

Ursägta *mig* mitt Slurf jag har haft så bråttom Lef wäl.

171 INLEDNING TILL FÖRELÄSNINGAR I LOGIK 1835

HUB, JVS handskriftssamling

Gode H(er)r(ar)! Det behöfves wäl knappast att jag, då Logiken är föremålet för vårt gemensamma studium, påminner derom att det är Logiken, sådan den af *Hegels* snille blifvit framställd, d. ä. sådan den vid den grad af utbildning, på hvilken vår tids Speculation står förtjenar att kallas en vetenskap. Det är ännu öfverflödigare att erinra om svårigheten att nöjaktigt uppfatta och förtydliga denna djupsinniga lära; ty jag måste wäl förutsätta att Ni, M(ina) H(er)r(ar), med förtroende till min ringa insigt begärt min handledning, men att Ni dervid tillika besinnat, huru lång tid och huru mångas gemensamma bemödanden erfordras, för att göra ett framsteg i menskligt vetande till allas, eller ens till de företrädesvis så kallade bildades gemensamma egendom. Vårt Universitet äger framför de flesta af Europas Universiteter den förtjensten, att tidigt hafva insett den djupa betydelsen af *Hegels* speculation och att snart i ett decennium